

בש"ד, רשות יומן מא' החמים (ה'חשי"ד - חשי"ד).

ג) דוחה"מ סוכות, השי"ח:
בליל זה התוועד הרמ"ש שי' ככל השנה, דיבר על נספחה אופנה,
עד שעה שתיים עשרה.

ד) דוחה"ס:
בליל זה התוועד הרמ"ש (עו"ה"פ). ואמר אז שבילו שעבר נהר נהר
כמה שיכולים לומר עליהם "ר"ל", האש עד געת בעקבות ריבון אלץ וואס
עד האט געוואלט, ועל כל עניין חי צוריך לומר מדור (ואפילו אירון
הדף). בליל זה ביקש מר"... ואמר שיכול לשתחם יותר ממה ולישאר
בדעתו... הרמ"ש שתה ולא אכל מאומה, והחילה לדבר ע"ד עניין משקה,
כਮעה הידוע שקדום שלקחו בונמה לשחיטה נוחנים יהם משקה (מייט) כדי
שהעורות שלהם ירד בקלות (ביצה דף)".

מן היושבים בליל זה הי' ג"כ הר'... (אחד ששתחם נהר)...
התראה "בירור" אמר "וואס איז בירור?", בשם עוזר שונבל מבולבל
החיל לדבר על שמו "זלמן" ושאל את בנו שד"ב לעמוד אצל אביו....
אח"כ סייפר הרמ"ש הסיפור על הרב שנ"ז מליאדי (אדה"ז) זצ"ל, הסיבה
שלא סייפרו מעשה בימי הצל"צ מפני שא' מהלמגדים מאבק געהאט אנטקעגן
אונצער חסידים. אבל ביום הרב מהר"ש לא הקפידו ע"ז. (הסיפור של
יולדת ביוהכ"פ וכ"ק אדה"ז הכין בשבייה לאכול כו"א, אח"כ הי' טומל
מה זה ושאלו לב"ק אדה"ז: הייחכו? והשיב: אין מצוה גדולה מזו...
רמ"ש שתה בערך פיניינט וחצית של משקה והי' בשמחה.

כ"ז חמדי:
חנן כליה נכenso לכ"ק אגדו"ר מוהרי"ץ נ"ע וברכתו: "מד"ט-מד"ט,
יום החופה הוא יום כיפור פרט, ביום זה יכולות לפעול הרבה, וצריך-
כימ זורתה על העבר וקיבלה אל להבא, אין דעת טאג דארע מען רומנים
- דאלט האבן חיים נעים.

כ"ד טבת:
הרמ"ש עשה סיום למס' נדה שלקח ע"ע בשנה העברת. דיבר שעה וחצי
- ענה כמה קושיות המוסובים; בשנה שעברת ח"ט-טי לקו כ"ק אגדו"ר
הררי"ץ נ"ע מסכתה סנחדרין וסוכות.

שבת מבה"ח שבת, כ"ח טבת:
רמ"ש שי' דיבר היום איך שגלוות מצרים הוא גלות כלל, שככל בו
כל הגלויות, גם שאפי', בגלותינו שכינה שרוי' עמהם, אבל גלותינו
הוא גלות האחرون וגבור נזכה לגאותה האמיתית והשלימה.